

Ako u današnje doba postoje renesansni ljudi, onda je to u svakom slučaju naša sugrađanka Brankica Janči. Od folkloru preko očuvanja narodne baštine do vodećih pozicija u kulturnim udrugama grada Bjelovara – Brankica daje svoj doprinos, a nedavno je organizacijski odradila i jedan od većih projekata za promociju našeg kraja, snimanje emisije Lijepom našom.

Snimanje serijala odradeno je 24. veljače. Kako je protekao cijeli projekt?

Snimanje se odvijalo u dva dana, tonske probe su odradene 23., a sam materijal za prikazivanje 24. veljače. Ekipa HRT-a je bila tu čitav tjedan, a cijela priprema je trajala mjesec dana. Opširno se radilo na tome da se Bjelovar i županija Bjelovarsko-bilogorska prikažu u najboljem svjetlu. Puno ljudi je sudjelovalo u organizaciji, a sve potrebne institucije su nam maksimalno pomogle na čemu im zahvaljujem. To je sveobuhvatan projekt koji je uključio potrebne mjere policije, vatrogasaca, hitne pomoću, lokalne samouprave, a potom i samo priređivanje dvorane za snimanje, prodaja ulaznica. Pohvaljujem i Udrugu hrvatskih branitelja liječenih od PTSP-a, na čelu s gospodinom Neseikom, koja je pomogla u pripremi i zdušno su odradili cijeli posao, i vodili brigu tako da tijekom cijelog tog vremena nije došlo ni do najmanjeg incidenta. Koliko je to bitno svjedoči i činjenica o broju posjetitelja i izvođača u dvorani, uz nas koji smo bili u organizaciji čija sam ja bila voditeljica.

Vi ste probe i snimanje gledali iz drugog kuta – kao predsjednica KUD-a Bjelovar koji je sudjelovao na snimanju.

KUD Bjelovar i folklor su moja prva ljubav. Udajom sam se doselila u Bjelovar i učlanila u HORKUD Golub, a 19. travnja 1994. osnovali smo KUD Bjelovar. 18 godina sam bila tajnica društva a nakon toga sam preuzela mjesto predsjednice. Gledala sam nastup i s tog gledišta, ali

inače u društvu imamo podijeljene određene funkcije, i ne petljamo se jedni drugima previše u posao po tom pitanju. Moj suprug i dopredsjednik Marijan Janči je odrađivao dio programa, a najveći dio odrađen za ovo snimanje, a i inače odradio je novi voditelj Matija Janči. On je preuzeo folklorni ansambl, a Luka Janči tamburašku sekciju. Dobar dio vodstva ostao je unutar naše obitelji, dok su tu i Boris Abramović kao jedan od dopredsjednika, Anita Cikoja je tajnica, i svatko se drži svojih funkcija, sa čim sam zadovoljna i kao predsjednica, supruga i majka. Nadam se da će vrijeme pokazati kako smo dobro naučili svoju djecu i da ću jednog dana moć sjesti i pogledati što su oni nastavili, i s ponosom reći – tu sam radila, i to je moje nasljedstvo. Sve što radim, radim iz ljubavi. To sam nastojala prenijeti i na djecu jer da išta radimo iz koristi već odavno bi sve propalo.

Koliko se KUD Bjelovar razvio kroz ove 22 godine?

Imamo tamburašku sekciju, bjelovarski folklorni ansambl, i dječju folklornu sekciju na što smo izuzetno ponosni jer jedini u gradu koji imaju dječji folklor. Veliki folklorni ansambl vrlo kvalitetno radi, i imamo kvalitetne ljude koje ih vode, između ostalog poput profesora Tomislava Vrapca koji radi pjesmu s njima. Nalazimo se dvaput tjedno i po potrebi pojačavamo probe. Imamo veliki fundus i svoje nošnje, od čega sam najveći dio osobno radila. Što se tiče samih nastupa imamo prosječno dva ili više nastupa mjesečno. Nastupali bismo i više, ali nažalost financijski se ne možemo pokriti. Međutim zadovoljni smo i s tim jer nam Grad Bjelovar sufinancira režije, i imamo divan prostor u Centru udruga Grada Bjelovara. Trenutno imamo oko 50 aktivnih članova, sa čim smo isto zadovoljni jer je poznato da se do novih članova dosta teško dolazi. Mi smo svi, ne samo KUD Bjelovar nego i ostali na razini države, dosta zakinuti zato što u školama više nema folkloru i ne razvija se ljubav prema folkloru koja se kasnije iz školskog okruženja prebacila u pojedina plesna društva. Jedini folklor u školi za koji sam čula u našoj okolini je u IV. OŠ, ali imamo informaciju da to drže strogo za sebe. Nadalje, mi smo jako ponosni na našu glazbenu školu Vatroslav Lisinski, ali od njih nemamo nikakvu pomoć ni suradnju da sudjeluju u nečemu s nama amaterima.

Vi ste i predsjednica Zajednice udruga u kulturi Grada Bjelovara. Možete li nam reći iz te perspektive kakva je međusobna suradnja folklornih društava i općenito udruga koje se okupljaju unutar Zajednice?

Bila sam osnivačica Zajednice udruga u kulturi, i sada sam predsjednica u drugom mandatu. Zajednica sada broji 14 članica, i svim udrugama mnogo znači što su okupljeni na taj način jer im se djelomično sufinanciraju programi. Ono što mogu reći o međusobnoj suradnji je da se ona neprestano potiče, i samim time suradnja je dobra. Lako se dogovaramo i organiziramo pojedine smotre, a moja želja je još u ovom mandatu poraditi na tome da se više ujedinito, jer

sam mišljenja da si možemo po potrebi i posuđivati plesače da se upotpune ili prošire programi ili koreografije pojedine članice unutar Zajednice.

Koje programe tijekom godine organizira Zajednica udruga u kulturi?

Poznato je da svake godine organiziramo Bjelovarsko kulturno ljeto, tijekom kojeg u trajanju od dva mjeseca Bjelovarčankama i Bjelovarčanima pružamo raznovrstan program. Tu su kulturno-umjetnički nastupi naših folklornih društava, radionice i nastupi plesnog kluba H-8, koncerti brass ansambla, i još puno toga. Nadalje, tijekom cijele godine suorganiziramo mjesečno barem jedan program čiji je nositelj jedna od članica Zajednice. Prvi slijedeći program nam je 19. ožujka, a to je program pod nazivom »Pisanicom do Uskrsa«. Radionica je otvorena za sve građane, i svatko tko dođe dobije materijal, a pisanice potom humanitarno poklanjamo nekoj od ustanova ili udruga u dogovoru s gradskim čelnicima. Do kraja godine imamo puno toga u planu, a tu je prvo održavanje dječjeg folklora Hrvatske za vrijeme Terezijane, festival tradicijske glazbe preko ljeta, i kasnije revija narodnih nošnji Bilogore i Hrvatske, izložba tradicijskog nakita koji i sama izrađujem, predavanja, večeri duhovne poezije, i još puno toga.

Dodajmo svemu tome da ste i predsjednica Tradicijskog kulturnog centra. Ono što se vjerojatno svi pitaju je – kako izlazite na kraj sa svim obavezama?

Teško! Puno je tu još stvari, poput primjerice toga da sam polaznik Hrvatske etno riznice na otoku Braču, gdje ujedno i predajem etno nakit. Rastrgana sam na puno strana, i zahvalna sam mužu i cijeloj obitelji na pomoći i podršci, i nadasve toleranciji prema mom izbivanju. Ono što čekam je dan kad ću moć reći da mi je dosadno i da ne znam što bih radila.

